

Sygn. akt IV P 172/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Marek Wójcik
Protokolant:	protokolant sądowy Kinga Poręba

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. w Nowym Sączu

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko A. Z.

o świadczenia związane z podróżą służbową

I. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda M. K. kwoty:

- 7860,20 zł (siedem tysięcy osiemset sześćdziesiąt złotych 20/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty,

- 3911,25 zł (trzy tysiące jedenaście złotych 25/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty, tytułem należności wynikających z odbytych przez powoda podróży służbowych;

II. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda M. K. kwotę 2700,00 zł (dwa tysiące siedemset złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego;

III. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Nowym Sączu kwoty:

- 589,00 zł (pięćset osiemdziesiąt dziewięć złotych) tytułem kosztów sądowych,

- 630,00 zł (sześćset trzydzieści złotych) tytułem kosztów postępowania;

IV. Wyrokowi w pkt. I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 1680,00 zł (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt złotych).

Sygn. akt IV P 172/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 września 2017 r.

Powód M. K. w pozwie wniesionym w dniu 9 września 2016 r. domagał się od pozwanego A. Z. zasądzenia kwoty 11.771,45 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z podróżą służbową.

Na uzasadnienie żądania powód podał, że był zatrudniony u pozwanego jako kierowca na podstawie umów o pracę w okresie od listopada 2014 r. do stycznia 2015 r. W tym okresie dwukrotnie wykonywał przewozy towarów w ramach podróży służbowych, to jest od 6 do 28 listopada 2014 r. i od 4 do 23 grudnia 2014 r.

Pozwany pracodawca nie wypłacił powodowi diet i ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych za wyjątkiem zaliczki z dnia 6.11.2014 r. w kwocie 500 zł i 300 EUR.

Pozwany w odpowiedzi na pozew (k.20) oraz w toku postępowania wnosił o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że powód otrzymał całą kwotę należnych mu diet oraz ryczałtów za noclegi, zostały one wypłacone, dlatego roszczenie powoda w tym zakresie nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Pozwany przedstawił rozliczenie należności wynikających z odbytych przez powoda podróży służbowych, wraz ze stosowną dokumentacją, potwierdzającą fakt wypłacenia powodowi dochodzonych należności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony u pozwanego A. Z. na stanowisku kierowcy w okresie od 5 listopada 2014 r. do 4 stycznia 2015 r. w wymiarze 1/2 etatu za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 845 zł brutto.

(bezsporne)

Powodowi przysługiwało prawo do zwrotu uzasadnionych wydatków związanych z podróżą służbową do wysokości określonej stosownymi przepisami lub limitami określonymi przez pracodawcę.

(bezsporne)

W okresie zatrudnienia powód dwukrotnie wykonywał przewozy towarów w ramach podróży służbowych i przebywał w delegacjach poza granicami kraju.

Pierwszą podróż służbową powód odbył w okresie od 6 do 28 listopada 2014 r. Z tego tytułu przysługiwały mu diety i ryczałty za noclegi w łącznej kwocie 7860,20 zł.

Drugą podróż służbową powód odbył w okresie od 4 do 23 grudnia 2014 r. Z tego tytułu przysługiwały mu diety i ryczałty za noclegi w łącznej kwocie 3911,25 zł.

(bezsporne – rozliczenia k.8 i 12)

Pozwany pracodawca nie wypłacił powodowi przysługujących mu diet i ryczałtów za noclegi w podróżach służbowych. Powód otrzymał zaliczki w łącznej kwocie 1700 zł i 400 EUR. Zaliczki pobrane przez powoda nie były zaliczkami na diety i noclegi w podróży służbowej.

(dowód: zeznania powoda k. 52, opinia biegłego sądowego k. 58-72 i 92-93)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda, zebranych w sprawie dokumentów i opinii biegłego grafologa.

Sąd ocenił opinię biegłego grafologa jako wyczerpującą, fachową i rzetelną. W opinii uzupełniającej biegły szczegółowo ustosunkował się do zarzutów pozwanego.

Kolejne zarzuty do opinii grafologa nie zawierają żadnych rzeczowych argumentów i stanowią jedynie polemikę z oceną biegłego. Zdaniem sądu dalsze poszerzanie materiału porównawczego (podpisów powoda) nie miało żadnego

uzasadnienia skoro biegły wydał opinię dysponując wystarczającą ilością podpisów. Biegły szczegółowo wskazał z jakich podpisów powoda korzystał (k. 92), że materiał porównawczy był różnorodny oraz dodatkowo uzupełniony przez powoda w obecności biegłego. Stąd sąd kolejnych zarzutów pozwanego nie uwzględnił.

Należy wskazać, iż wiele okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, nie była sporna między stronami, wynikają one bowiem z zebranej w sprawie dokumentacji oraz ze zgodnych twierdzeń.

Sąd uznał zeznania powoda za w pełni wiarygodne.

Nie ma sporu co do tego, iż powód był zatrudniony na stanowisku kierowcy, że wykonywał kursy zlecane przez pozwanego, oraz że z tytułu delegacji przysługiwały mu określone w pozwie należności. Kwestią sporną było to, czy powód należności te otrzymał. Zeznania powoda na okoliczność, że nie podpisał dokumentów potwierdzających odbiór należności z tytułu delegacji a co za tym idzie, że nie otrzymał tych należności potwierdziła opinia biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy dokumentów.

Zeznania pozwanego Sąd ocenił jako niewiarygodne.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego na okoliczność, że powód otrzymał w całości należne mu diety i ryczałty oraz, że podpisał potwierdzające to dokumenty. Zeznania te są sprzeczne z opinią biegłego grafologa, który nie potwierdził autentyczności podpisów powoda na kwestionowanych dokumentach.

Okoliczności określone powyżej jako bezsporne Sąd ustalił na podstawie twierdzeń stron niniejszego postępowania, które zostały wprost przyznane (art. 229 kpc) oraz które nie spotkały się z zaprzeczeniami strony przeciwnej i dlatego też mając na uwadze wyniki całego postępowania Sąd uznał je za przyznane (art. 230 kpc).

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda dotyczyło zapłaty należności z tytułu diet oraz ryczałtów za noclegi w kabinie pojazdu w czasie wykonywania przewozów międzynarodowych w ramach delegacji.

Nie ma sporu co do tego, iż powodowi jako kierowcy realizującemu kursy w delegacji przysługuje zwrot kosztów tej delegacji. Zgodnie bowiem z art. 21a ustawy o czasie pracy kierowców kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalane na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3-5 kp.

Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 77⁵ § 1 kp pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba pracodawcy, lub poza stałym miejscem pracy przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową. Szczegółowe kwestie uregulowane są w stosownych aktach wykonawczych.

W sprawie jest niesporne, że powodowi przysługiwały z tytułu odbytych podróży służbowych ryczałty za noclegi i diety w wysokości określonej w rozliczeniach wyjazdów służbowych wystawionych przez pozwanego.

Sporna była jedynie okoliczność czy powód te należności od pozwanego otrzymał. Potwierdzeniem wypłaty powodowi przedmiotowych należności miały być własnoręczne podpisy powoda kwitujące odbiór kwot wymienionych w rozliczeniach.

Jak ustalił sąd podpisy kwitujące odbiór należności w kwotach 7860,20 zł i 3911,25 zł nie zostały nakreślone przez powoda a powód zeznał, że należności tych nie otrzymał. Tym samym sąd przyjął, że należności dochodzone pozwem nie zostały powodowi wypłacone.

Pozwany w odpowiedzi na pozew twierdził, że kwoty wymienione w rozliczeniach wyjazdów służbowych zostały powodowi wypłacone „w pełnej kwocie”. Na dowód swych twierdzeń zawnioskował rozliczenia wyjazdów służbowych nr 1 i 2. Nic nie wspominał, że kwoty te miały być pomniejszone o wypłacone wcześniej powodowi zaliczki.

Wprawdzie do pozwu doliczono pokwitowania wypłaconych zaliczek (potwierdzonych przez powoda) jednak nie wiadomo na jaką okoliczność miałyby być przeprowadzony dowód z tych pokwitowań.

Należy zwrócić uwagę, że rozliczenia wyjazdów służbowych nr 1 i 2 zostały wypełnione przez pozwanego. W rozliczeniach tych znajduje się rubryka „**pobrana zaliczka**”. W w/w rubrykach pozwany wpisał zero złotych i zero euro. Z dokumentów wystawionych przez pozwanego wynika więc, że zaliczki pobierane przez powoda nie były zaliczkami na diety i noclegi i nie podlegają potrąceniu z kwotami dochodzonymi pozwem. Jest wątpliwym aby powód otrzymywał zaliczki w euro skoro był rozliczany w złotych. Z tytułów wpisanych w pokwitowaniach wynika, że były: „na wyjazd”, „zaliczka”, „wypłata + diety”, „zaliczka + diety”. Można więc wnioskować, że co najwyżej część z dwóch zaliczek (k. 50 i k.51) była przeznaczona na należności z tytułu diet. Nie wiadomo natomiast jaka to miałyby być kwota. Przede wszystkim jednak jak wcześniej zaznaczono z ostatecznych rozliczeń wyjazdów służbowych nr 1 i 2 sporządzonych przez pozwanego nie wynika aby powód pobrał jakiegokolwiek zaliczki na poczet diet i ryczałtów.

W tym stanie rzeczy sąd zasądził kwoty dochodzone pozwem wraz z odsetkami ustawowymi.

Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu jako stronę przegrywającą na zasadzie art. 98 k.p.c. Na koszty te składają się między innymi koszty poniesione przez powoda na zastępstwo prawne zgodnie z najniższą stawką przewidzianą w § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz koszty sądowe.

Z: 1. odpis doręczyć pełnomocnikowi pozwanego,

2. kalendarz 14 dni.